

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. május 5.
(Jézus mennybemenetele)**

Horváth Géza

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA!

Énekek: 359,1-2; 358; 692

Lekció: Zsidók 12

Alapige: Zsidók 12,2. 12.

Nézzünk fel Jézusra, a hitnek fejedelmére és bevégzőjére, aki az előtte levő öröm helyett — megvetve a gyalázatot — keresztet szenvedett, és az Isten királyi székének jobbára ült.

Annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítsétek fel!

Imádkozzunk!

Magasztalunk, Édesatyánk, ezen a szép ünnepen, amikor az Úr Jézus Krisztus felemeltetett a földről, eltűnt tanítványainak szemei elől, áttétetett a láthatatlan világba. Mert van olyan, mert létezik olyan, mert egészen bizonyosak vagyunk benne, hogy amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek értelme meg sem gondolt, te azt készítetted a téged szeretőknek.

Köszönjük, hogy utat mutatott nekünk Jézus Krisztus. Áldunk téged, hogy van bemenetel a mennyei honba testnek is, embernek, mert az emberré lett Krisztus lépett be oda.

Magasztalunk téged azért, hogy felmagasztaltatott a mi drága Megváltónk. Vége lett a megaláztatásnak, a kínoknak, a szenvedésnek, mert feltámadott és felment a mennybe.

Köszönjük, hogy ott van most is testileg, és egyszer majd onnan fog eljönni. Taníts bennünket ama napra várni, arra a napra készen lenni, azt a napot óhajítani, a menny felé tekintve kérni: bizony, jövel, Uram Jézus! Mert egyszer majd minden szem meglátja Őt, még akik általszegezték is, és minden nyelv vallja: Jézus Krisztus úr az Atyaisten dicsőségére.

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA!

Köszönjük, hogy mennybemenetelének haszna van a számunkra. Kérünk, nyisd meg az ige forrását, ajtaját előttünk. Hadd lássuk ezeket a hasznokat, ajándékokat. Hadd vegyük el és éljünk ennek birtokában.

Kérünk, végy körül bennünket, szenteld meg szívünket, mert lehet, hogy sokan munkából jöttek ide, a mai nap rohanásából, bosszúságaiból. Kérünk, csendesíts le bennünket teljesen. Adj ígéd előtt nyitott szívet, legfőképpen akaratot, amely azt mondja ma is: szólj, Uram, mert hallja a te szolgád.

Ámen.

Igehirdetés

Mennybemenetel ünnepén azt történt, hogy a feltámadás utáni 40. napon Jézus Krisztus felvitte az övéit az Olajfák hegyére. Beszélt velük. Elmondta nekik az ú. n. missziói parancsot: „elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket!” Megáldotta őket, és felhő fogta el Őt a szemük előtt, és Jézus Krisztus többé nem volt látható testileg. Ott az az ígélet hangzott el mennyei követ tolmácsolásában, hogy Jézus Krisztus úgy fog eljönni, ahogy látták elmenni. Arra számíthat minden ember, hogy egyszer egy felhő mögül előlép az Úr Jézus Krisztus. Többé nem takarja el felhő előttünk.

A Jelenések könyve 1,7 verse szerint: minden szem meg fogja Őt látni. Addig azonban testileg nem lehet vele találkozni, mert Isten ígéje kiemeli, aláhúzza nyomatékosan számunkra, hogy ott van, s a Zsidókhöz írt levél mai ígéje szerint az Atya királyi székének jobbára ült.

Ez nemcsak igei kijelentés, mert elsősorban az, de másodsorban hitvallási tételünk. Hiszen az Apostoli hitvallásban ezt megvalljuk: mi is ezt hisszük, és mi is így hisszük, hogy Jézus Krisztus ült az Atyaisten jobbára. Istennek a jobbjára az Ő hatalmát, dicsőségét, az uralmat jelenti.

Jézus Krisztus tehát hatalmat nyert Isten Fiaként él ott. Uralmat gyakorol, kormányoz és közbenjár érettünk.

Ezt a két verset kapcsoljuk ma este össze, bár Isten ígésében, a 12. fejezetben, nem egymás után következnek, de nyugodtan összekapcsolhatjuk, és nézzük meg, milyen biztatást vehetünk ma, 2016-ban Jézus Krisztus mennybemeneteléből a mai ünnepen.

Először is szeretném kiemelni, hogy mi nem egy régmúlt eseményt ünneplünk csak. Mi azt ünnepeljük, hogy ennek a régmúlt eseménynek, Jézus Krisztus mennybemenetelének áldása és haszna van mind a mai napig a számunkra. Mert ha csak egy régmúlt eseményt ünnepelelnénk nosztalgikus rajongással, akkor abból nem sokat profitálnánk. De Jézus Krisztus, ahogy az előbb énekeltük is, azt kértük: mennyben létednek hasznában, javaiban részesekké tégy. Meg fogjuk ma este nézni, hogy mik ezek a javak, amiket a mi mennyben levő Urunk, Jézus Krisztus, közöl az övéivel, népével, az egyházzal, megváltottjaival.

Nézzük meg, hogyan lehet összekapcsolni ezt a két ígét.

Az első érdekesség abban van, az jutott eszembe, hogy amikor az állatvilágban, vagy az embervilágban is, valakit valamire rá akarnak venni, valamit tegyen meg, akkor ezt mindig úgy teszik, hogy valamilyen jutalmat ígérnek neki. Egyszerű példa: például be lehet tanítani a delfineket különféle mutatványokra, és akkor — lát-

juk a TV-ben — kap egy halat. Ha megint megteszi, megint kap egy halat, s kialakul a kis agyában az, hogy érdemes megcsinálni, mert jutalom jár érte.

Vagy a gyermekekkel kapcsolatban hányszor vagyunk úgy: tanulj jól, mert akkor kapsz ezt-azt. Ha jó lesz a bizonyítvány, akkor elmehetsz ide-oda, esetleg attól függ a nyári nyaralás, hogy mit teljesítettél.

Az emberi agyunkkal mindig úgy tudunk gondolkozni, hogy valamit tegyünk meg, mert annak valami jó következménye lesz.

Ha ezt az Isten mai két igéjét, amit adott nekünk, egymás mellé tesszük, akkor tulajdonképpen a sorrend megfordul, mert azt mondja a 12. versben biztatásként a Zsidókhöz írt levél írója: annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítsétek fel. Biztatja az akkori keresztyéneket, hívőket, hogy az ellankadt kezeket, a lecsüggesztett kezeket, az ellankadt térdeket egyenesítsék fel, de nem azt mondja, hogy ennek jó következménye lesz, hanem azt mondja először is, hogy azért, mert ennek már van egy jó oka.

A 2. versben ezért érdemes figyelni arra, hogy mit mond Jézus Krisztusról. Azt mondja: annak, hogy ti megbátorodjatok, hogy a szívetekben ne legyen félelem, az élet harcát tudjátok harcolni, ne a következményekre nézzetek, hanem az okokra. Ehhez nézzünk fel Jézusra, a hitnek szerzőjére és bevégzőjére.

Megint most lett nekem fontos, amikor elcsendesedtem felette, hogy milyen nagyszerű dolog, hogy azt mondja a 12. fejezet 2. verse: Nézzünk fel Jézusra! Ez azért fontos, mert a 11. fejezetben a hithősökről olvasunk. Végig ott vannak a hithősök. Azért érdekes, mert a 11. fejezetben azt akarja az író: lássátok a hit hőseit, a 12. fejezet meg azzal kezdődik: nézzétek a hit szerzőjét! A 11. fejezetben azokra irányítja a figyelmet, akik hitet kaptak. A 12. fejezetben meg arról a Jézusról van szó, aki adja a hitet, aki a hitnek a szerzője, bevégzője. A 11. fejezet azokról beszél, akik hittek, a 12. fejezet meg arról, akiben, akinek hiszünk.

Nézzünk fel Jézusra, a hitnek szerzőjére és bevégzőjére. A Szentírás soha nem embert állít elé, hanem mindig azt az Istent, azt a Krisztust, akiben mások is hittek és érdemes követni.

És honnan lenne hit, ha nincs, aki adja? Ha nem lenne a hitnek szerzője és bevégzője, aki odaadja a hitet, aki munkálja a hitet, aki növeli a hitet? Hiszen a tanítványok azt mondják Jézusnak: növeld a mi hitünket! Nem mi fogjuk a hitünket növelni. Nem vagyunk arra képesek. Uram! Növeld a hitünket! Hiszek, Uram, de légy segítségül a hitetlenségemnek.

Nézzünk fel Jézusra! És ez a „fel” a Szentírásban soha nem azt jelenti, hogy nézzünk fel a csillagokra, mert Jézus talán valahol ott van. Nézzünk fel talán a nap felé, vagy a hold felé, mert Jézus valahol ott van. Tudjuk, hogy a hitetlenek azt mondták: felmentünk, de nem láttuk Istent. Nem találkoztunk Istennel. A „fel” — a Bibliában soha nem azt jelenti, hogy a csillagokra nézz, hanem azt jelenti: úgy nézz fel, hogy közben emeld fel a tekintetedet. Tehát, hogy a földiekről emeld fel a tekintetedet. Ember, ne lefele nézz, hanem fölfelé!

A férfiaknál pár hete beszéltünk az egyik bibliaórán arról, hogy Jézus Krisztus az övéit úgy tanította imádkozni: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben... és erről, hogy a mennyekben, miért mondja ezt, mikor Isten mindenütt jelenlevő. A reformátorok úgy magyarázták — nekem annyira tetszett —, hogy azért tette hozzá Jé-

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA!

---

zus: ki vagy a mennyekben, mert Istenről nehogy földi képünk legyen. Ne földileg gondolkozzunk róla, hanem mennyei távlatokban legyen róla elképzelésünk.

Csodás dolog a mai igénk üzenete: Jézus Krisztus az Isten királyi székének jobbára ült. Érdekes, hogy az ige nemcsak ezt mondja el róla. Mert ma ezt ünnepeljük, hogy az Isten királyi székének jobbára ült. De a Zsidókhöz írt levél írója nem elégedett meg ennyivel, hanem mit mond? Aki keresztet szenvedett. „Az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, és az Isten királyi székének jobbára ült.” — Vagyis az ige nemcsak azt a Jézust állítja elénk, aki felmagasztaltatott, hanem azt a Jézust is elénk akarja állítani, aki gyalázatot, keresztet szenvedett.

Nagy üzenete van ennek a számunkra, mert annak, hogy az akkori hívők az elcsüggedt kezüket és az ellankadt térdeiket fel tudják egyenesíteni, tulajdonképpen az az oka, hogy Jézus Krisztus megszerezte az üdvösséget. Ezért kell ott lennie: keresztet szenvedett. Mindig azzal akar biztatni bennünket az ige, hogy nézzetek arra a Jézusra, aki megszerezte az üdvösséget. Ezzel akarta biztatni az akkori hívőket, és ezzel akarja biztatni a mai hívőket is. Az akkori hívőket, akik az üldözés közepette voltak. A támadásokat szenvedték, a meg nem értést, a gúnyt, a megvetést. Azt mondja nekik az Írás: nézzetek arra a Jézusra, aki keresztet szenvedett, mert ebben benne volt a támadás, a megvetés, a lenézés, a gúny — és nekünk olyan Jézusunk van, akiről azt jelentette ki az ige (Róma 8,32): az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett.

Általában mi az igének második felét szoktuk idézni: „hogyne adna vele együtt mindent minekünk?” — De figyeljük az elejét: aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett... Akkor azt hisszük: nekünk kedvezni fog? Tulajdon Fiának nem kedvezett, akkor azt akarja elmondani az ige az akkori hívőknek: ti miért vártok mást? Ti miért várjátok a dicsőséget? Mert ahhoz, hogy az Úr Jézus Krisztus az Isten királyi székének jobbára ült, ahhoz, hogy felmagasztaltatott, ahhoz vegyétek tudomásul: a megaláztatáson át vezetett az út. Keresztet szenvedett és Isten királyi székének jobbára ült.

Miért akarunk különbek lenni a Mesternél? Lehet nagyobb a tanítvány a Mesterénél? Mit mond az ige? Ugye, nem lehet. Miért akarunk rögtön a dicsőségbe menni? Miért akarjuk rögtön a pompát? Miért akarnánk rögtön a felülmúlhatatlant? — mikor oda a szenvedésen keresztül vezet az út.

Mit mondott a mi Urunk Jézus Krisztus? Mert nem árult zsákbamacskát. Nem azt mondta: gyertek utánam, mert olyan életetek lesz, amilyen senkinek nincs. Azt mondta a mi Urunk: gyertek utánam, de lehet, hogy fejeteket nem lesz hol lehajtani. Egyszer azt mondta: Aki én utánam akar jönni, az tagadja meg magát, vegye fel a keresztet, és kövessen engem.

Péter megkérdezi, mert nem bírja cérnával: Uram, hát mi lesz minekünk? Már semmink sem maradt. Minden üres, minden elfogyott. Uram, azt ígérted, hogy nem lesz nagy dúskálás, de ez azért mégis csak... — Csendesen válaszol neki az Úr Jézus: várd ki a végét.

Az egyik halleluja ének jutott eszembe, egyik sora: a könny után hozsánna, kereszt után a trón. — Jaj, de sokszor elfelejtjük! A könny után hozsánna, kereszt után a trón. A kereszt után a dicsőség. Hogy gondolod, hogy vége mindennek?

Hogy gondoljátok, akkori keresztyének, mai hívők, hogy Isten ügye vereséget szenvedett? Ez is benne van ebben az igében: Keresztet szenvedett és az Isten királyi székének a jobbára ült. Vagyis Isten ügyét nem lehetett akkor sem eltiporni, meggáncsolni. Isten ügyének nem lehetett gátat vetni, mert az Atya királyi székének a jobbára ült Jézus.

Azt gondoljuk, hogy Isten ügye zsákutca? Az ige hirdetés vagy bizonyágtétel levegővagdosás, és nem Istennek hatalma, és nem Istennek ereje minden hívőnek üdvösségére, zsidónak meg görögnek először — ahogy Pál apostol mondja. Mi azt gondoljuk, hogy nem érdemes? Igen, biztat bennünket is, hogy Ő ott van a mennyben, és nincs testileg a borban, a kenyérben. Nem fog megjelenni testileg senkinek.

Nemcsak az jelenti nekünk a nagy vigaszt, hogy Krisztus ott van, hanem a nagy vigaszt az jelenti számunkra, hogy miért van ott Krisztus? Erre az ige négy dolgot mond el nekünk. Azt kéri ma este, hogy ennek legyen következménye az, amiért Krisztus felemeltetett, amiért az Isten királyi székének a jobbára ült. Ennek legyen következménye, hogy az ellankadt térdeket egyenesítsétek ki, a lecsüggesztett kezeket emeljétek fel. Vegyétek fel a fordulatot, azt a bizonyos lelki fordulatszámot vegyétek fel az ellankadt hívők, az elcsüggedt keresztyének, a meglanyhult lelki életű, az imádkozásban, a szolgálásban, az igetanulmányozásban meglankadtak.

De miért? Azért, mert Krisztus mennyben lételének négy nagy haszna van a számunkra, amiről Isten igéje tudósít bennünket:

Az egyik: a mennyben Ő a közbenjárónk. Ez hatalmas tanítása az igének. Gondoljunk az 1Timóteus 2,5-re, ahol azt mondja Isten igéje: egy az Isten, és egy a közbenjáró: Jézus Krisztus.

A Római levél 8. fejezetében ugyanezzel találkozunk. Vagyis hogy a mennyben van egy közbenjárónk. Azért van egy, mert többre nincs szükség. Mert az az egy mindent el tud rendezni. Ezért nem kell több. Ha valaki ezen az egy közbenjárón kívül még mástól is kérne, máshoz is fordulna, az Isten-káromlást követ el. Meggyalázza az Urat és bálványt imád. Az ige azt mondja: egy közbenjárónk van a mennyben.

János apostol levelében azt a szót használja Jézus Krisztusra: Paraklétosz, ami azt jelenti: vigasztaló, párfogó. Van a mennyben egy párfogónk. Nem kell több, mert ennek a párfogónak a golgotai kereszthalála is egyetlen volt és tökéletes. És az Ő közbenjárása is mindenre elég. Mert az Atyát semmi más nem hatotta meg, és nem hatja meg, csak a golgotai kereszt vére. Csak a Bárány sebe. Csak a szerelmes Fiú, akire azt mondta: Őt hallgassátok (a régi fordításban úgy van: aki-ben én megengeszteltettem), ez az én szerelmes Fiam.

Tehát van valaki, aki bennünket képvisel a mennyben. Azt mondja János az előbb említett igében: testvéreim, ha valaki vétkezik, van szószólónk a mennyben: Jézus Krisztus.

A második, ami haszon Jézus otlletéből, hogy azóta mindig érezhetjük: Ott a mi helyünk is. Miért? Azért, mert Jézus megígérte. A János evangéliumában olvassunk erről: egyrészt azt mondta az övéinek: elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. Másodszor azt mondta: Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek.

NÉZZÜNK FEL JÉZUSRA!

Milyen csodálatos, mert sehol nem olvassuk másutt a Bibliában, hogy Jézus az Atyával így beszél volna: Atyám, akarom... Jézus Krisztus mindig a legnagyobb tisztelettel, a legnagyobb engedelmességgel az Atya iránt volt és azt mondta: Atyám, szeretném, Atyám, kérem; Atyám, hálát adok. Talán ez az egyetlen hely, ahol azt mondta: Atyám, akarom...

Mikor azt mondja: ha lehetséges, múljék el a keserű pohár — nem használja ezt a szót: akarom. Atyám, ha lehetséges, de ne úgy legyen, ahogy én akarom... Erre nem azt mondja: Atyám, én akarom, de úgy legyen, ahogy te akarsz. Azt mondja: akarom, hogy ahol én vagyok, ők is ott legyenek.

Reformátor eleink megint úgy mondák: csodálatos, hát már a fej fenn van a mennyben. A testnek is ott kell lennie, ahol a fej van. Él a Jézus, a mi fejünk, keresztyének ünnepeljünk. — De ünnepelhetünk, mert a fej már fenn van a mennyben, a testnek a feje, Jézus Krisztus már ott van. Akkor mi is ott leszünk.

Nem nagyszerű dolog, hogy felemelhetjük a csüggedt kezeket, a meglankadt térdeket? Félünk betegségtől, öregségtől, haláltól... De rögtön nem félnénk, ha tudnánk hitben, hogy a mi helyünk ott van. Pál apostol azért nem félt, mert ő tudta, hogy az sokkal inkább jobb. Kívánok inkább elköltözni és az Úrral lenni, mert az sokkal inkább jobb. Mert ott van a helyünk.

A harmadik üzenete, hogy miért jó nekünk, hogy Krisztus a mennyben van? Azért, mert elküldi nekünk a Szentlelkét. János 16,7 verse: Jézus mondja: de én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, hogy elmenjek, mert ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a vigasztaló. Ha pedig elmegyek, elküldöm azt hozzátok.

Az Efézusi levél meg a 2Korinthusi levél 1,22 verse pedig úgy beszél erről, hogy Jézus Krisztus zálogul küldte az Ő Lelkét nekünk. Zálogul küldte nekünk az Ő Szentlelkét, aki azt munkálja a hívőkben, hogy az odafelvalókat keressék, ahol Krisztus van az Atya jobbján. Ez a zálog nem olyan, amit mi beadunk a zálogba. Tulajdonképpen ennek a „zálog” szónak a helyes fordítása: jegyajándék, amit a vőlegény adott a menyasszonynak. Mondjuk olyan, mint egy karikagyűrű. Amikor megtörténik az eljegyzés és a vőlegény felhúzza, ez záloga, bizonyítéka annak, hogy szeretlek. Amikor a menyasszony még a vőlegénytől távolabb van, de ha ránéz a zálogra, a jegyajándékra, akkor tudja: nekem az ügyem eldőlt, nekem már biztos a sorsom. Mi már össze fogunk házasodni. Már csak idő kérdése.

Ezért küldte Jézus a Szentlelket. Majd tíz nap múlva azt ünnepeljük. Hogy ránézzünk Isten Lelkére és azt mondjuk: Jézus zálogul hagyta itt. Mert azt mondta: addig is rajta keresztül Ő maga jelen van, beszél hozzánk, vezet minket és tanácsol. Viszont zálogul Lelkét küldi alá nekünk.

És a negyedik üzenete az ígének: azért ült az Atya királyi székének jobbára, mert ebben a hatalomban, amit az Atyától kapott, — ugye azt mondta: Nekem adott minden hatalom mennyen és földön — ezzel a hatalommal az egyházát kormányozza, igazgatja, oltalmazza és megtartja. — Erről beszél az 1Péter 1,5 és a János 10, 28-29. „Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre.”

A mennybemenetel haszna az, hogy valaki számon tart minket, a második haszna pedig az, hogy valaki szemmel tart minket. Mert igazgat, oltalmaz, megőriz és megvéd a mi Urunk Jézus Krisztus. Ezért a mai ünnepünk az: Nézzünk Őreá. Ismét nézz Őreá, mert érdemes Őrá nézni, mert Ő győztes Úr, megdicsőült Krisz-

tus. Mert Ő mindent oly szépen intézett, mert mindent jól cselekedett – jelenti ki róla az ige. Azért, mert az övét szerette mindvégig. Ma is szereti. Nehogy azt hidd, hogy elfeledkezett rólad a te Megváltót, nehogy azt hidd, hogy messze van tőlünk, mert nincs messze egyikünkötől sem – mondja a Cselekedetek könyvében az ige.

Nézz Őreá, mert ott van az ígélet, hogy akik pedig Őreá néznek, azok felvidulnak és arcuk meg nem pirul. A gond, a teher, a nehézség, a munkahelyi dolgok mindig lehúznak, elcsüggesztenek. Azt mondja az ige: emeld fel hát lelkedet, hagyj el minden földi vágyat, bízd rá arra életed, kiből idvesség árad. Jézusnál tartsd kincsedet, legyen Jézusé szíved (357. dicséret).

Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és bevégzőjére, aki keresztet szenvedett és Isten királyi székének jobbára ült. Ezért az ellankadt térdeket és a lecsüggesztett kezeket egyenesítsétek fel!

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy egy vagy a te népeddel, nem szakadhat szét az egyház, nem darabolódhat. Köszönjük, hogy a mennyben is te vagy az egyház feje, Krisztusa, Megváltója, Szabadítója, Gondviselője, Oltalmazója, és boldogok vagyunk, ha hozzád tartozunk. Ebben az örömben lehet élnünk, és ebben a vigasztalásban lehet meghalunk. Akár élünk, akár meghalunk, hozzád tartozunk és hozzád megyünk.

Köszönjük Úr Jézus Krisztus, hogy nemcsak azt mondja az ige, hogy felmentél a mennybe és Isten királyi székének a jobbára ültél, hanem azt is mondja: először eljöttél onnan, mert azért mehettél fel, mert onnan jöttél. Először megaláztad magad. Először eljöttél a Golgota keresztjére, hogy nekünk bűnbocsánatunk lehessen, hogy eltedd az ellenünk szóló kézírást az útból, hogy széttépd az adóslevelünket.

Magasztalunk, Urunk, hogy győztes Úrként emelttél fel és tűntél el a tanítványok szeme elől.

Köszönjük, hogy addig adtál a tieidnek feladatot, munkát, amit végezhetünk a Szentlélek erejét segítségül kérve, várva. Köszönjük, hogy bizonyosságot tehetünk. Kérünk ma is: küldd útra hírnökid csapatját, és adj erőt onnan felül nekik.

Köszönjük, hogy képviselsz minket a mennyben, Úr Jézus, és az Atya előtt drága érdemmeddel állandóan közbenjársz érettünk, esedezel kimondhatatlan fohászokodásokkal. Dicsérünk ezért téged.

Add, hogy közülünk, akinek most elcsüggedt a keze, ellankadt a térde, akinek közülünk gyengül a hite, aki meginog, aki elbizonytalanodik, megerőtlenedik, lanyhul a veled való élő kapcsolata vagy gyülekezeti kapcsolata is, hadd tudjon megerősödni.

Erősítsd meg betegeinket, gyászolóinkat, Urunk. Kérünk, járj előttünk itt a földön, és egyszer majd jelenj meg, Úr Jézus, hogy meglássunk és boldog örömmel kiáltunk: méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen minden dicsőség, tisztesség, erő és hatalom.

Ámen.

Énekeljük a 692. dicséretet.

692 Úr Jézus, ki mennybe fölmentél

✂ Siklós József (1920-1983)

♪ Tárkányi-Zsaskovszky ék., 1855

The musical score is written in G major and 4/4 time. It consists of four staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: Úr Jé - zus, ki menny - be föl - men - tél, Ott né - künk he - lyet ké - szí - tet - tél. Ö - rök ott - hon vár mi - ránk, a - zért dí - csér most i - mánk, Úr Jé - zus, így ál - dunk, így vá - runk.

2. Úr Jézus, áraszd ki erődet:
Szólhasson bizonyágot néped,
Megtalálva a helyét, néked szánja életét!
Úr Jézus, így áldunk, így várunk.

3. Úr Jézus, hisszük, eljössz ismét,
S hódol majd a világmindenség.
Leborulunk előtted, úgy dicsérjük szent neved.
Úr Jézus, így áldunk, így várunk.